

BYENS BLODIGE BLUES (ALBUM)

Last ned PDF

Sitte her

Sitt ned, ta et glass
Det er mørkt og kaldt der ute
Det fins ikke buss eller tog som er i rute
Glørne på peisen kan varme oss til det er seint
For vi har så mye å snakke om du og jeg
La alle andre styre slik de vil
Jeg vil gjerne sitte her litt til

Har et rom like ved
Du vet nok hvor jeg mener
Du trenger ikke bry deg om det hvis du vil være alene
Uansett vil tiden hanke oss inn
Men i kveld er tiden ingenting
La alle andre streve som de gjør
Jeg kan gjerne sitte her til jeg dør

Gamle Bygdevei

Iblant står jeg og skuer mot
En skigard i sommerregn
Løvetann og hesselrot
Hest og vogn ved veien
Småpiker i kløvereng
Med blomsterkrans i håret
Og som en sølvklar låt fra en felestreng
Er dagen nå midt på året

På Gamle Bygdevei – et sted i sjelen
Gamle Bygvei – så du er her fremdeles
Gamle Bygdevei – et sted her inne
Gamle Bygdvei – gi meg fred i sinnet
Og jeg søker gjennom hele byen etter deg og den tid som en gang
var
Og jeg driver gjennom hele byen på en vei som ingen ende tar

En rune risset inn i bein
En skigard som tørker inn
En bygdvei med grus og stein
Slynger seg gjennom mitt sinn
Jeg vet knapt nok hvor du er i geografien
Enn så lenge er jeg her i periferien

Gamle Bygdevei - et sted i sjelen
Gamle Bygdevei - så du er her fremdeles
Gamle Bygdevei - et sted her inne
Gamle Bygdevei - gi meg fred i sinnet
Og jeg søker gjennom hele byen etter deg og den tid som en gang
var
Og jeg driver gjennom hele byen på en vei som ingen ende tar

Dyveke

Dyveke sitter på hertugens fang
Og hun smiler til han
Hun er en jomfru fra Amsterdams handelsstand
Og hun sovner og hun våkner hos samme mann, i armene hans
Etter kveldens eventyrlige evenement, med kongelig dans
Meg har de stemplet som frillemor, men jeg styrer storfinans

Dyveke synger med smektende røst, ifra Hvidøre slott
Hun danser så lett med en kappe i blått
Og hun drømmer om en ridder som reiste så langt, til fremmede
land

Før han kom hjem til København, og Dyvekes favn
Hun trenger intet sendebud med sannhetens rette navn

Dyveke går på kongelig grunn
Og på høvisk vis
Hun mistet sin dyd, og det har sin pris
Og jeg kan lese i hånden når dagen er slutt, at den tiden er nær
Da folk som meg må flykte ut, på flyktingens ferd
Hoder skal rulle fra blokken der bøddelen hvesser sitt sverd

Dyveke ligger på sotteseng, og hun sovner nok slik
Mens Kongen bedriver sin Østersjøkrig
Og han mister forstanden når han mister sin venn, hans livs

øyensten
Og folk som før var i hans Råd, er nå fienden
Meg har de fengslet for hekseri, og bålet har de tent

Hydra

På tide å gå en annen vei
På tide å skue etter deg
Alt som jeg gjorde, alt som jeg sa
Vil bli brukt mot meg når jeg drar herfra
Vil bli brukt mot meg en dag
På tide å knytte nye bånd
Dit hvor jeg dro, men aldri kom
Bort fra en verden der døden har slått rot
Til et liv uten et blylodd om min fot
Til et liv uten et blylodd om min fot

Hvorhen du drar, jeg blir vel med
Vi har vel ingenting å tape på det
Nå som alle har dømt oss nord og ned
Er der bare å pakke sammen sakene|
Så nå i natt, hvis vi legger ut på svøm
Når vi i morgengryet kysten av vår drøm
Det fins et Hydra der et sted
Det fins et Hydra et sted

På tide å komme seg i havn
På tide å skaffe seg et navn
Et navn som klinger av blomster og blod
Fjernt fra jantelov og bedehustro
Fjernt fra jantelov og bedehustro
På tide å ta seg en drink
På tide å stille tørsten sin
Langt der ute, ved foten av en himmelrand
Fins et gilde og et drikkevann
Fins et gilde og et drikkevann

Så hvorhen du drar, jeg blir nok med.
Vi har vel ingenting å tape på det
Nå som alle har dømt oss nord og ned
Er der bare å pakke sammen sakene|

Så nå i natt, hvis vi legger ut på svøm
Når vi i morgengryet kysten av vår drøm
Det fins et Hydra der et sted
Det fins et Hydra et sted

Stille uten deg

Jeg tenker nå og da på dem som gikk, på det som var
Mens sporene på stien gror igjen
Gåtene som fins i oss er gåter uten svar
Og livet er å tyde dem

Så synd at jeg må stille uten deg
Så synd at jeg må stille uten deg
Så synd at jeg må stille uten deg
Så synd at jeg må stille uten deg

Venner kom og venner gikk, eller var det jeg
som løp og gjemte meg dypt inne i skogen?
Verden utenfor kan fint leve uten meg
Men jeg kan aldri leve uten den

Så synd at jeg må stille uten deg
Så synd at jeg må stille uten deg
Så synd at jeg må stille uten deg
Så synd at jeg må stille uten deg

Seilergutten

Seilergutten lar skuta gå mot syd
Han har åpenbart forlatt sitt hjem, sin by
Og sjøen er så dyp, og havet rummelig
Taust og troløst og tålmodig
Taust og troløst og tålmodig
Hele livet på en flåte, hele livet langt til havs

Seilergutten, han lot alle igjen
Og de skuer ut, ser de kjente der? Nei, sjelden
For havet er så stort, og minnet er så kort
Og byen ligner mer og mer et fort
Og byen er en festning og et fort
Hele livet på en flåte, hele livet langt til havs

Seilergutten driver uten ror og mast
Han har livet som mål, men døden med som last
Og byen er så fjern, himmelen så vid
Hav og skute er i evig strid
Hav og skute i evig strid
Hele livet på en flåte, hele livet langt til havs

Ved Wergelandsveien

Det er lyst nede på Nordraak, timene gikk hen
Vi har drukket noen glass og vi går
Kvelden lukker seg om oss
Det er nær stengetid, vi tar den vante veien hjem
Gjennom mylderet av folk utenfor
Rå aprilluft slår mot oss
Når vi kommer ut
Og prikkingen i huden tar slutt
Lutende, hutrende, skadeskutt
Siste samtaler er avbrutt
Og blander seg med nattefrost

Ved Wergelandsveien
Der bilenes lys går i kryss gjennom regn
Skjødesløse skritt avtegner seg

Ved Wergelandsveien
Du står i en by, forsøker samle deg
Du sier at du angrer deg

Og rester av samtaler, rester av ord
Klinger et sted, helt likt
Det risler i rustne piper
Rastløse blikk over Respatexbord
En poet resiterer noen dikt
Du sier du ikke begriper
Før du går igjen
Vender nesen hjem
Og du gir deg hen
Til stillheten
Mellom skjøre lysstriper

Ved Wergelandsveien
Der bilenes lys går i kryss gjennom regn
Skjødesløse skritt avtegner seg
Ved Wergelandsveien
Du står i en by, forsøker samle deg
Du sier at du angrer deg

Det er mørkt nede på Nordraak, timene gikk hen
Vi har drukket noen glass og vi går
Kvelden lukker seg om oss
Tilbake står en ramme igjen
Full av rifter og flenger og sår
Rå apriluft slår mot oss
Når vi kommer ut
Og prikkingen i huden tar slutt
Lutende, hutrende, skadeskutt
Siste samtaler er avbrutt
Og blander seg med nattefrost

Ved Wergelandsveien
Der bilenes lys går kryss gjennom regn
Skjødesløse skritt avtegner seg
Ved Wergelandsveien
Jeg står i en by forsøker samle meg
Jeg vet du aldri angret deg

Seks rustne strenger

Vi treffes knapt noe mer
Vårt vennskap ligger i grus
Så fins det knapt noe mer
Enn tomme ord og en utsovet rus
Og seks rustne strenger og en påbegynt blues

Så kan vi vel si
At det var det, vi har skværet opp
Og vi kjenner oss litt fri,
men det tærer så på innvendig
Og på seks rustne strenger og en sober melodi

Jeg hadde ikke trengt å sitte her
og deppe nattestid,
men det hender jo - ja, det skjer uavlatelig

Selv om du holdt deg for god
Så er du ennå gjest i mitt hus
Du renner i mitt blod
Du fins i hver bit av et speil som er knust
Og i seks rustne strenger og en påbegynt blues

Jugesagaen

Løst te' å høre en jugesaga?
Her ska' du få en fortalt
Jeg har stikki hjemmefra – har rømt fra alle og alt
Har solgt min sjel på svartebørsen og hjertet på billigsalg
Jeg har vingla hit og dit og utsatt alle valg
Og jeg har krypi mer enn vandra på to bein
Jeg blei født i en krangel og dumpa på veien
Og døpt i en rangel jeg en gang hadde med deg
Enn så lenge er jeg her
Enn så lenge er jeg her
Enn så lenge er jeg her

Ofte stansa ved stengte dører
Og mista nøkla i snøen
Dansa halling på vinterføre

Jeg sklei og ramla i sjøen
Jeg har klatra Himalaya, jeg brakk hvert bein da jeg falt
Jeg har lagt til havs fra kaia og gått ned med alt
Og jeg har lånt meg opp til pipa og spilt bort
Alt hva jeg eide, alle penger på bok
Og hva var det godt for, jeg er stadig like klok
Og enn så lenge er jeg her
Enn så lenge er jeg her
Enn så lenge er jeg her

På brudedans med kniv i slire
Jeg sloss mot fut og mot fant
Blei jaga bort av Bygdedyret
Jeg tok med bruden i pant
Jeg har hilst på Fanden sjøl, han bød meg datter'n sin
Jeg har stått med bidragsfogden på nakken min
For alt jeg veit har Paven sjøl lyst meg i bann
Like fullt kan jeg sove og hva mer kan jeg si?
Livet går videre med fusk og fanteri
Enn så lenge er jeg her
Enn så lenge er jeg her
Enn så lenge er jeg her

Byens blodige blues

Og nå er det slutt med dem du menger deg med
Og nå har du sett det du kom for å se
Du trenger nye byer med nye lyder
Og morgener med magiske lysspill
Nye scener og nye streder og nye steder der du kan gå deg vill
Og jeg brenner etter å se deg i fullt dagslys
Tydelig, med alle dine trekk
I lett duskregn, utenbys
Der hvor du finner all din slekt
Og du går ned en sidegate
I flekkene av lys der glir du vekk

Kunne vært Berlin, Paris, København
En by uten tid, uten sted, uten navn
Endeløse vandringer i trafikkens ustanselige sus
Og i årenettet under huden din – der fins byens blodige blues

Og bygger et hjem der hvor bygg aldri stod
Og du river det ned før du flytter inn for å bo
Og der hvor nattrikken synger om gater du ikke kjenner
Der finner sjelen fred og ro
Og der hvor glassene klirrer i de store restauranter
Der lever du inkognito
Og jeg synes nok jeg ser deg i fullt dagslys
Med naken og med hvitbleket hud
I lett duskregn, utenbys
Som en brudgom som finner sin brud
Og du går ned en sidegate
Og der venter du på mitt bud

Kunne vært Rio, Roma, København
En by uten tid, uten sted, uten navn
Endeløse vandringer - en fremmed i hver gate og i hvert hus
Og i årenettet under huden din - der fins byens blodige blues

Og du driver mot sør, og du driver mot øst og du driver mot nord
Ingen vet hvor du går, ingen vet hvem du er, ingen vet hvor du bor
Og du slites av angsten som sniker seg inn
Og drifter som herjer i ditt blod
Jaget av egne, klaprende fottrinn
Der vandrer du inkognito
Og jeg synes nok jeg ser deg i fullt dagslys
Der et dødningehode viser seg
I lett duskregn, utenbys
Der viser du ditt sanne jeg
Og du går ned en sidegate
Og det er noe ved det som fengsler meg

Kunne vært Madrid, Moskva, København
En by uten tid, uten sted, uten navn
Endeløse vandringer - en fremmed i hver gate og i hvert hus
Og i årenettet under huden din - der fins byens blodige blues